

Abdullah ibn Masud

Något om hans liv

När han fortfarande var ung, inte förbi puberteten än, brukade han ströva omkring på Meckas bergs stigar långt ifrån människorna, skötseln av djuren från en Quraysh ledare, Uqbah ibn Muayt. Folket kallade honom Ibn Umm Abd sonen av mamman av en slav. Han riktiga namn var Abdullah och hans pappas namn var Masud.

Ungdomen hade hört nyheterna från Profeten som hade varit bland hans folk men han fäste ingen större vikt vid det på grund av hans ålder och på grund av att han vanligtvis långt ifrån Meckas samhälle.

Det var hans vana att lämna med Uqbah flocken tidigt på morgonen och att inte komma tillbaka tills natten. En dag då han skötte flocken, såg Abdullah två medelålders män och från en förnäm släkt komma emot honom på avstånd.

De var självklart väldigt trötta. De var också så törstiga att deras läppar och hals var helt torrt. De kom fram till honom gratulerade honom och sade: Unga man mjölka en av dessa får för oss så vi kan släcka våran törst och få tillbaka våran styrka.

Jag kan inte svara den unga mannen. Fåren är inte mina. Jag är bara ansvarig för att se efter dem. De två männen bråkade inte med honom trots att de var så törstiga var de väldigt nöjda med det ärliga svaret. Glädjen syntes i deras ansikte.

De två männen var faktiskt den välsignade Profeten själv och hans kumpan, Abu Bakr Siddiq. De hade gått ut den dagen till Meckas berg för att fly undan den våldsamma förföljelsen av Quraysh.

Den unge mannen i sin tur var imponerad av Profeten och hans kumpan och blev snart alldeles fast vid dem. Det var inte långt innan Abdullah ibn Masud blev muslim och erbjöd sig att hjälpa Profeten. Profeten gick med på det och från den dagen slutade den lycklige Abdullah ibn Masud med skötseln av får för att istället se efter den välsignande Profetens behov.

Abdullah ibn Masud förblev nära fäst vid Profeten. Han passa upp hans behov både inom och utomhus. Han brukade följa med honom på resor och expeditioner. Han skulle väcka honom när han sov. Han skulle skydda honom när han tvättade sig.

Han skulle bära hans stav och hans siwak (tandborste) och passa upp på hans andra personliga behov. Abdullah ibn Masud fick en unik träning med hushållsarbetet till Profeten. Han var under Profetens vägledning, han tog till sig hans beteende och följde alla hans sidor tills det var sagt till honom: Han var den närmaste till Profeten i beteendet.

Abdullah blev lärd i "skolan" av Profeten. Han var den bästa Koran läsaren bland alla följeslagare och han förstod den bättre än alla andra. Han var därför den mest kunnige på Shariah. Ingenting kan illustrera detta bättre än den berättelsen om den mannen som kom till Umar ibn al-Khattab när han stod på Arafats slätt och sade: Jag har kommit O Amir al-Mumineen från Kufah där jag lämnade en man att fylla i kopiorna av Koranen från minnet. Umar blev väldigt arg och gick fram och tillbaka bredvid hans kamel argt. Vem är han? Frågade han.

Abdullah ibn Masud svarade mannen. Umars ilska lugnade ner sig och han återfann sitt lugn. Vid Gud jag vet inte någon person kvar som är mer kvalificerad för det här ärendet. Låt mig säga det här till dig. Umar fortsatte. En natt hade Budbäraren av Gud (fred vare med honom) en konversation med Abu Bakr om muslimernas situation.

Jag var med dem. När Profeten gick, gick vi med honom och när vi passerade moskén stod det där en man som vi inte kände igen och bad. Profeten stod och lyssnade till honom sedan vände han sig mot oss och sade, Vem som helst som vill läsa Koranen lika fräsch som när den var uppenbarad, låt honom läsa i enlighet med recitationen av Ibn Umm Abd Efter bönen medans Abdullah satt och bad, sade Profeten (fred vare med honom): Be om det och du kommer att få det. Be om det och du kommer att få det.

Omar fortsatte. Jag sade till mig själv, jag ska gå raka vägen till Abdullah ibn Masud och säga till honom de goda nyheterna om Profetens antagande av hans bön. Jag gick dit och gjorde det men såg att Abu Bakr hade kommit före mig och framfört de goda nyheterna till honom. Vid Gud jag har aldrig besegrat Abu Bakr med att göra något bra.

Abdullah ibn Masud uppnådde sådan vetenskap om Koranen att han kunde säga. Vid honom utom Han finns det ingen gud, ingen vers av boken från Gud har blivit uppenbarad utom min vetenskap var den var uppenbarad och under vilka omständigheter av dess uppenbarelse.

Vid Gud om jag vet att det var någon som vet mer av Boken från Allah, ska jag göra allt vad som står i min makt för att vara med honom. Abdullah överdrev inte om vad han sade om sig själv. En gång under en av hans resor som Khalif mötte Omar ibn al-khattab en karavan.

Det var kolsvart och det gick inte att se karavanen ordentligt. Umar beordrade någon att

ropa till sig karavanen. Det var så att Abdullah ibn Masud var i den.

Var kommer du ifrån? Frågade Umar
Från en djup dal, kom svaret. (Uttrycket fajiyya djup dal är Koraniskt.)
Och var ska du? Frågade Umar
Till det gamla huset, kom svaret. (uttrycket al-bayt al-atiq gammalt hus är Koraniskt.)

Det är en lärd person (alim) med dem, sade Umar och han befallde någon att fråga personen. Vilken del av Koranen är den viktigaste? Gud det är ingen utom Han, den levande den själv försörjande. Varken slummar övertar honom inte heller sömn, svarade personen, citerande Ayat al Kursi. Vilken del av Koranen är mest tydlig på rättvisan? Gud befäller det som är rättvist utfodrandet av släktingar... kom svaret.

Vad är den mest omfattande påståendet i Koranen? Den som gör en atoms vikt av goda gärningar skall se det, och den som gör en atoms vikt av ondska ska se det. Vilken del av Koranen ger risk till det högsta hoppet? Säg, O mina betjänter vem har tvättat sina resurser förtvivla inte Guds barmhärtighet. Gud förlåter verkligen alla synder. Han är den förlåtande, den barmhärtige.

Därefter frågade Omar: Är Abdullah ibn Masud ibland er? Ja vid Gud svarade mannen i karavanen Abdullah ibn Masud var inte bara en uppläsare av Koranen, en lärd man eller en passionerad dyrkare. Han var dessutom en stark och modig kämpe, en som blev dödligt allvarlig när tillfället krävde det beklämda. De sade: Quraysh har inte än hört Koranen blivit uppläst öppet och högt. Var är mannen som kan läsa upp den för dem?

Profetens kumpaner var tillsammans en dag i Mecka. De var fortfarande få i antalet vecka och beklämda. De sade: Quraysh har inte än hört Koranen blivit uppläst öppet och högt. Var är mannen som kan läsa upp den för dem? Jag skall läsa upp den för dem, erbjöd sig Abdullah ibn Masud.

Vi är rädda för dig, sade de. Vi vill bara någon som har en klan som kan försvara honom för deras ondska. Låt mig, insisterade Abdullah ibn Masud, Allah ska skydda mig och hålla deras ondska ifrån mig. Han gick ut till moskén tills han nådde Maqam Ibrahim (några få meter från Kabah).

Det var morgon och Quraysh satt runt Kabah. Abdullah stoppade Maqam och började recitera: Bismillah ir-Rahman nir-Rahim. Ar-Rahman. Allama-1-Quran. Khalaqal insan. Allamahulbayan... (I Guds namn den välgörande, den barmhärtiga. Den barmhärtiga Gud. Han har lärt Koranen. Han har skapat människan och lärt honom den rena sanningen...) Han fortsatte att recitera.

Quraysh tittade spänt på honom och några av dem frågade: Vad är det ibn Umm Abd säger?. Djävla honom! Han reciterar något av vad Muhammad tog upp. Insåg de.

De gick upp till honom och började slå hans ansikte medan han fortsatte recitera. När han gick tillbaka till hans kumpaner flöt blodet i hans ansikte. Detta är vad vi var rädda för skulle hända dig, sade de. Vid Gud, svarade Abdullah, Guds fiender är inte mer bekväma än jag i denna stund. Om du önskar. Jag skall gå ut imorgon och göra samma sak.

Du har gjort tillräckligt sade de. Du har fått dem att höra vad de itne tycker om. Abdullah ibn Masud levde till Khalifah Uthmans tid, må Gud vara nöjd med honom. När han var sjuk och på hans dödsbädd, kom Uthman för att hälsa på honom och sade: Vad är din krämpa?

Mina synder. Och vad är din önska? Barmhärtigheten av min Gud. Skall jag inte ge dig ditt stipend som du har vägrat att ta emot i årtal nu? Jag har ingen användning för den. Låt den vara för dina döttrar efter dig. Fruktar du fattighet för mina barn? Jag har beordrat dem att läsa Surah al-Waqiah varje natt för jag har hört att Profeten sade: Den som läser Al-Waqiah varje natt skall inte bli plågad av fattigdom någonsin. Den natten avled Abdullah till sällskapet med hans Gud, hans tunga fuktade med minnet av Gud och med recitationerna från Hans Bok.

